

در سالگرد انقلاب

هممیهنان،

دو سال پیش، در چنین روزی، بیست و دوم بهمن، روز بزرگ پیروزی انقلاب، که استقلال ملی، آزادی‌های فردی و اجتماعی، و عدالت همگانی را هدف داشت و خیلی زود دستخوش فرصت‌طلبی واپس‌گرایان قرار گرفت، اتحاد حزبها و نیروهای ملی ایران از سوی چهار سازمان سیاسی باسابقه در راستای یک حرکت همگام و گسترده و به گونه‌ی اساسی‌ترین نیاز زمان بنیاد یافت و، از آن پس، در هر فرصتی، به بیان نظرگاهها و داوریه‌های خود پیرامون رویدادهای سیاسی-اجتماعی کشور پرداخت.

اتحاد حزبها و نیروهای ملی ایران از همان آغاز کارآوری برای چیرگی بر بحران سهمگینی که میهن را در کام سیاه خود فروکشیده و تداوم آن شیرازه‌ی زندگی اجتماعی را تهدید به گسستن می‌کند گذار آرام از وضع آشفته‌ی حاکم به مردم‌سالاری را تنها رهیافت درست تلقی نموده و، با ارائه‌ی هشدارهای لازم، خطر هولناک درکمین را یادآور گردید.

اتحاد حزبها و نیروهای ملی ایران با طرح درخواست‌های اصلی خویش، رسیدن به جامعه‌ای سالم و به دور از هر گونه کشتار جمعی و آزار قومی و مذهبی و به دور از هر گونه تبعیض در حقوق مدنی و سیاسی زنان و مردان، به دور از هر گونه خلط دین و حکومت، به دور از هر گونه تنگ‌نظری نظام‌های خودکامه، متمرکز، و سرکوبگر و به دور از هر گونه وابستگی اقتصادی، سیاسی، و فرهنگی، بر لزوم ایجاد فضای سیاسی باز و ایمنی قضائی پای فشرد و، با شناخت درست از زیروم فرهنگ سلطه و رقابت‌های ظاهری و تپانی‌های پنهانی، خواستار تغییر ریشه‌ای در ساختار سیاسی کشور گردید و جابه‌جایی مهرها را، هر قدر پاکیزه و غیرسهمیم در وضع نابسامان پدیدآمده، در چارچوب این نظام برآمده از بطن قشریگری کافی ندانست. با دریغ، دم گرم و صمیمی ما در آهن سرد شیفتگان قدرت بی‌اثر بود؛ چونان که نه همبستگی لازم و کافی در نیروهای دگراندیش پدید آمد و نه سردمداران جمهوری اسلامی را از ادامه‌ی خودکامگی و یکه‌تازی بر حذر داشت. تفرقه‌اندازی‌ها و صف‌شکنی‌ها به دستاویز استفاده از نفاق‌های درونی سران جمهوری اسلامی و یا افشای تخلف‌ها و تقلب‌ها ایجاد یک جبهه‌ی فراگیر را به تأخیر افکند و ارج قهر ملی را شکست.

اینک، شش ماه پس از شروع کار رئیس‌جمهوری اسلامی جدید با کوله‌باری از نویدهای شیرین در زمینه‌ی مهار ستم و فقر، هنوز برای اصلی‌ترین بغرنج‌های زندگی همگانی نه تنها راهکاری پدید نیامده، دامنه‌ی فقر سیاه و تورم سرسام‌آور و خانمان‌بربادده گسترده‌تر شده است.

هرچند در راستای آزادی‌های فردی و اجتماعی در هر فرصتی سخنان شیوایی به گوش می‌رسد و دل‌خوشی‌هایی جوانه می‌زند؛ ولی برای استقرار ایمنی قضائی، که تضمین‌کننده‌ی نگاهداشت حقوق انسان می‌باشد، نه تنها حرفی زده نمی‌شود، نیش‌و دندان نشان دادن‌ها هم شکل تلافی‌جویانه پیدا کرده است و دادگاه‌های انقلاب، که از هر گونه شایستگی قضائی و آیین دادرسی بی‌بهره‌اند، با کیف‌دهی‌های ظالمانه روند سرکوب را پاس می‌دارند.

در این میان، آوای نویدهای داده‌شده هر روز طنین آرام‌تری می‌یابد و با توجیه و تعبیرهای تازه طرح می‌گردد که گاه آشکارا نشان‌دهنده‌ی تعارض می‌باشد. بر روی هم، زمان به تعارف‌های دل‌نشین، ولی بی‌پشتوانه، که در پی

برخوردها و تنش‌های درونی زمامداران کشور عقب‌نشینی و تغییر شیوه را نیز در پی دارد، می‌گذرد و هر روز بهمنی که از کاستی‌ها و کژی‌ها سرازیر شده بزرگ و بزرگتر می‌گردد و فرصت‌های بسیاری از دست می‌رود. گرچه این ساختار آشفته‌ی چندقطبی اعجاز نمی‌کند و نمی‌تواند دگرگونی اساسی پدید آورد، هنوز مردم به‌کلی قطع امید نکرده‌اند؛ و به‌راستی هم، اگر حسن نیتی در کار باشد، در چارچوب همین قانون اساسی پرنقص، می‌توان گام‌های مؤثری برداشت که فضای سیاسی باز و ایمنی قضائی پدید آید و زمینه‌ی بازنگری در قانون اساسی و امکان دستیابی به نظام مردمسالار فراهم گردد.

در این راستا، رئیس‌جمهوری اسلامی، که در میثاق خود با مردم بر احترام به حقوق انسانی تأکید داشته و پیوسته به رأی آنان بالیده، با تکیه بر این نیروی چشمگیر و با بهره‌گیری از نکته‌سنجی و تیزهوشی ذاتی ایرانیان، که در بزنگاه‌ها جانب حق و راستی را گرفته و دست رد بر سینه‌ی توطئه‌گران زده‌اند، باید شجاعانه جامه‌ی عمل بر وعده‌های خویش بپوشاند؛ زیرا شعارها، اگر از پشتوانه‌ی راکارهای درست بی‌نصیب باشند، در کوتاه زمان بی‌اعتبار می‌گردند و تلخ‌کامی ناشی از دل بستن به سراب چه‌بسا واکنش‌های غیرقابل‌پیش‌بینی در پی داشته باشد. گرچه دل‌آزردگی از انرژی و کارایی جامعه می‌کاهد و مردم را مدتی به درون‌گرایی و افسردگی می‌کشانند؛ ولی شور زندگی سرانجام چیره می‌شود و تومار تیرگی‌ها را از هم می‌گسلد.

اتحاد حزب‌ها و نیروهای ملی بر آن است که تا طلوعه‌ی صبح راستین ندیده لحظه‌ای از تلاش فرونگذارد و وظیفه‌ی بزرگ هموار ساختن این گذار سخت به استقلال ملی و آزادی‌های اساسی را تا واپسین دم انجام دهد. باشد که برای رسیدن به هدف‌های بنیادین انقلاب تاروپود پیله‌ی تنگ خودمحموری از هم بگسلد و دیگر سازمان‌های سیاسی ناوابسته و نهادهای صنفی حوظ‌طلب نیز دست همیاری ما را بفشارند.

اتحاد حزب‌ها و نیروهای ملی ایران (جنبش برای آزادی ایران، حزب زحمتکشان ملت ایران (نیروی سوم)، حزب مردم ایران، حزب ملت ایران)